

[Erik Holst.]

sætte med udvindingen i disse meget følsomme områder.

Herhjemme er geotermisk energi efterhånden blevet så attraktiv, i hvert fald teoretisk, at vi her har en virkelig lovende energikilde både miljømæssigt og måske også økonomisk. I denne forbindelse vil jeg spørge ministeren, om han ikke finder, at det efter de undersøgelser, der er foretaget i Nordjylland ville være rigtigt at støtte nogle prøveboringer i områderne omkring Års, Skive og Salling, der synes at fremtræde som de mest velegnede områder.

Jeg er klar over, at sol og vind kun vil indtage en beskeden plads foreløbig som alternative energikilder. Jeg havde gerne set, at man måske mere konkret havde hæftet nogle tal på, hvilke muligheder der ligger i investeringer, ikke så meget i forskningsmæssig henseende, for her tror jeg såmænd, at ministeren har gjort det rigtige med sin første støtteplan til forskningen, og desuden er der i og for sig forsket så meget på de områder, at vi ved meget om, hvorledes det skal virke, men i henseende til det, man vel kunne kalde en produktstøtte.

Varmeplanerne, der omtales i ministerens redegørelse, synes vi nok både er lovende og vigtige, men næsten lige meget, hvor vi vender os, viser det sig, at det kræver store investeringer, uagtet hvad man vil. Derfor vil jeg stille et par spørgsmål til sidst for at få mulighed for at vurdere, om redegørelsens tanker er realistiske. Jeg vil spørge ministeren, om det er således, at vi har styringsmidlerne i hænde i dag til virkelig at dæmpe væksten, for jeg forstod på ministerens udtalelser til radioen i aften, at det var det, vi skulle gøre. Hvad har vi? Vi har afgifter, vi har forbud, vi har oplysning, og vi bør vel satse på dem alle sammen. Oplysning – jeg ved ikke, hvor meget videre vi kan drive den i dag, men all right, vi må vel fortsætte, forbud – jeg tror, det er vanskeligt, afgifter – det er vel nok den vej, vi må gå. Er det rimeligt og rigtigt, vi stadig væk har disse vældig store speedbåde? Er det rigtigt, som præsident Carter var inde på, at vi har disse meget energiforbrugende biler? Er det rigtigt, at det er populært at være energifrådser? Er det rigtigt at gå til motorvæddeløb? Hvad vil vi gøre på disse områder?

Endelig vil jeg sige til sidst: vores energiplaner, vores energitanker har vel noget at gøre

med, hvilken samfundsform og hvilket samfund vi egentlig vil bo i. Vi ved allesammen, at de nuværende energikilder er begrænsede, og at de ikke er genskabelige. Vi ved også, at der er store dele af verden, der har behov for større mængder energi. Vi ved, at på et eller andet tidspunkt må solidaritet med andre lande spille meget kraftigt ind, måske frivilligt – det håber jeg – måske bliver vi tvunget til det.

Jeg synes, at redegørelsen er udtryk for, at man meget nøje følger situationen. Vi har ikke nogen meget energikrævende industri endnu. Vi har vel heller ikke ønske om at få det. Vi har et ønske om at administrere vores energitilførsler på en sådan måde, at vi ikke løber ind i alvorlige vanskeligheder, hverken forsyningsmæssigt eller miljømæssigt. Derfor er vi enige i hovedsigtet i den redegørelse, der foreligger i dag, og jeg håber, at vi får lejlighed til i energipolitisk udvalg, der ikke har været vældig aktivt endnu, nærmere at diskutere mange af detaljerne heri, for jeg synes nok, der kan være grund til det.

Formanden nævnte, at vi kunne behandle de følgende dagsordenspunkter, som er lovforslag fra henholdsvis VS og det konservative folkeparti. Disse lovforslag har jo været til behandling én gang, og jeg kan henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling i januar måned i år og november sidste år, og skulle der være enkelte detaljer, som ikke er fyldestgørende kommenteret dér, er jeg villig til at gøre det igen senere, såfremt forslagsstillerne måtte ønske det.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Også jeg vil gerne på mit partis vegne takke handelsministeren for redegørelsen. Efter fremskridtspartiets vurdering skyder regeringens energipolitik og redegørelsen nok på væsentlige punkter noget over målet, sådan som jeg vil komme nærmere ind på det. Det er, som om regeringens politik og handelsministerens redegørelse i for høj grad præges af en tyrkertro på, at man kan planlægge sig ud af energiforsyningsvanskelighederne, en tyrkertro på, at man kan løse væsentlige problemer igennem restriktioner, og en tyrkertro på, at Danmark skulle have kræfter og ressourcer til at klare væsentlige globale forsknings- og andre opgaver på egen hånd.

Nok står der ikke så frygtelig meget nyt i handelsministerens redegørelse, men rundt om